

מי שאחזו פרק שביעי גיטין עה.

עין משפט
נר מצוה

ס א ב מ"י ס"ז מהל'
 ארסות הל' ב נוס"ב
 מהל' ומהל' ה"ז סגמ עשין
 מה עוש"ע אה"ע סימן לח
 סעף כ:
 סא ג עוש"ע שט סעף ד
 טה"ה:

מוסף רש"י

שלא בפניו. מן 48
היו נעמן ומשום דשרמי
לישאוהו, אלא, דשרמי
היווהו ובעל כרחו הוה,
מפני כן אצטריך ליה
לעשרה מקווי (ס"ח) מאי
דאצטריך ליה הקין.
והוה כיון דקח אהו ואלו
היו כפי קטלנותו הוה
אצטריך ללול מקווי דבעל
כרחו מהיה נחיה
בזוהר ובי קיטין והידי
שלי. כל כיצור איז מבעל
לפניו, אינה מגורשת.
לפניו הידי עיל אל תמן
כל טעם, דנחלא חאשת
פירושם נחזיר ויעיד ב.
על מנת שחזיר ויעיד ב.
אלה הידי מגורשת.
ומחזיר, דמחנה על מנת
לשחזר שמה חזרה (ס"ח)

תוספות רי"ד

אמר רבא מחקתו של
ההוא הרי זה גיטת צד
שחתי לו את אמתו וזו
והנה לו גיטתו כדכתיב
בן בעל כרוז מנרשה
והנה בעל כרוז מנרשה
מנחה וכי איצטריך
להלל לחותיו לא צידי
בא כשני בן מרעט
בן שלא מרעט הוה
נתינתו תדיר הרי זה
גטתו והדיו של איה
מנרשה צדו שחתי
הוא הוה צדו מנרשה
מ"ס רישא ומ"ס סיפא
וה"ק רס"ל לא קימא
בשאר דשחתי לו לא
הוה תמצא רבנא קמייה
הגט לא היכי כל מדי
דחשבוטא רבנא ונתן מדי

מבבל רבע־שָׁמָּה נתינה בעָד בָּרוּךְ אֵל הוּא נְתִיבָהּ. וְאִם תִּשְׁמַע
לֹא מַלְאֲכֵי בֵּין כַּפְּיוֹ בֵּין שֵׁלָה בַּכְּפִיּוֹ דִּבְכַּל עֵינִי עַל כְּרוּ
לָהּ הוּא נְתִיבָה אִ"כ לָמָּה הִיָּה נִטְמָן בְּרַאשׁוֹהִי וְיִ"ל דְּכַפְּיוֹ לֹא הִיָּה
יִטְוֵל לַעֲשׂוֹ מְלֵוּה מִלְּקַבְּלָם כְּדִי שִׂיחֵיהֶם הִכִּיתָ שׁוֹם אֶלֶּם הִיָּה כַּפְּיוֹ
יִשְׁעוּהוּ כִּד לִקְבֹּלָם עַל כְּרוּ וְאִם
כַּכִּי עִיר מוֹמֵה דְּהוּ כַּפְּרֵעוּהָ הַחֹב
דְּעָלֵי לִקְבֹּלָם פְּשִׁיעוֹת דְּהוּ פִּרְעוֹן
כְּדִקְרָאמֵרִין וְהַלְוִיָּהּ יִצְרֹב לֹא יִחְזֹר
לֹא כְּמִדָּה שֶׁמֶשׁ דְּכִישׁוּב יִחְזֹר לֹא
אִפְּלֵו עַל כְּרוּ וְכֵן כִּזְבוּהָ וְיִמָּה
ד. ח. ע. כִּי אִמֵּר לִיהִי שְׁקוֹל לֹא
הִי אִפְּלֵו כַּכִּי מִשְׁמַע מִסָּם וְהִי אִלְטִירָהּ
הַלֵּל הֶחָק לִתְקֹן וְיִ"ל דּוֹקָא עֲלֵמָה
פְּשִׁיעוֹת דְּהוּ נְתִיבָה שְׁאֵין הַמְלִוָּה
מַפְסִיד קִבְּלָתָהּ פִּרְעוֹן אֲחֵל הַכִּית
דְּע"י הַפְּרִעוֹן לִרְצֹן לַחֲסוּר הַכִּית
וְכֵן ע"י קִבְּלוֹהִי הוּא הִגִּט גַּט לֹא הִיָּה
נְתִיבָה וְאִם גַּט פְּשִׁיעוֹת לֹלָה הִיָּה
נְתִיבָה וְהִי יִתְקֹן לְמִדָּה מִתְקַנָּה
הַלֵּל וְכִי אִם יִתְקֹן מִתְקִיר לִפְנֵיהֶם
כְּדִכְרוּ וְהוֹרִיזִי דְּל"ל לְדִין דְּלֹאֵר
לֹה הִ"ו גֵּיטָן ע"מ שְׁמַחִי לִי מֵאֲחֵס
זֶה מֵלֵה הַדְּבָר כְּדַעֲמָה וְעָלֵי לִקְבֹּלָם
וְהוּא כְּמוֹ כַּכִּי עִיר מוֹמֵה וְקִמְלָה
דְּלִפְסָ"ה כְּע"כ לֹא הִיָּה נְתִיבָה:

לאפוקי הבא דמעשה קודם
לנתי. פי' בקונטרס
דרי' מאיר ורי' מנחם לא פליגי אלא
בכפלות דקלאמרין הסם שטמא
הולך לאומרו שאלמלא כן י
נחלו משמע שף בלחך כענן לא יחלו
וקשה דבפרק השוכר את הפועלים
(כ"ט דף גז.) משמע נהירא דפליגי
רבנן גמי אר"י כדאמריהם קודם לתנאי
גבי מחנה שומר חנם ליתא כפול כפול
ול"מ כשלמא מנאי כפול ותנאי
למעשה וכן קודם ללאו יליפין שפיר
מתנאי בני גד ובני ראובן מדכחו
זונה הענין שמע מינה בענין כי האי
גוויא אכל שלא היה מחנה על מה
שחבו כחברו ואפשר לקיימו ע"י
שליח הכי יליפין מהחם דקלאמרין
בכחכות (דף עז.) דלמא בלאו הכי
נמי מועיל תנאי אלא דכ"י הוא מעשה
ו"ל ו' משום דכל התנאים הכתובים
דמימי בקידושין בפרק האומר דף
סא: הו' בענין זה שמע מינה דקדושין

י שליה וגרסה הדלכה כר"מ דבעי' מנאי כפול כו' דשטאל ורבא בשמך
מוקי לה לקמן ברייתא דנכפליה לתנאיא אע"פ שלן פירש וכל ע"מ
ובכל מקום בעינן מנאי כפול אלף דוקא בשמאי ויפרושי ראש ורש
משום דאזיל אקורא דלית ימי ממונא דליכא שרר וכתום ועוה
אמר אית ליה לר"מ בכלל לאו אחא שומען וזו הכא לית איה וירא
משמאי ר' חנינא חומר הוא בערוב כלומר אע"ג דלא ככל מנאי ומן
דיושן שלם קבלה קידושין מחמיר לריבא כע פשטיה ובהא חייבי הכס
גבי אי קיימת דידך אלף דקאמר פטומי מילי בעלמא הוא משמע
למנאיא ואומר רבנן יתקא דרנקט פטומי מילי משום דלא מהכי
ימי מנאי כפול ויש מקומות דלא בעינן אלף גלוי דעה ויש מקומות
דיושן: **מנאי** אמר רבא משום דמפשה קודם דמנאי. לאו משום דלית
דפרישתי לגילי ועוד דנכדא קאמר רבא וצביהן אחרוב זה על מנה
אלף אלף המנה אלא כשהחירו או איש צדו ואין נראה לומר
דלא פירש מני פטילות אינו משום דלא מפרש וכן בשמאי
אמר ברייתא זו אפילו כרכנן ורבי אלף לרבי אחאי שפיר כדמסק
בכל מורין בעל מנה שפאלא מנה גמריה דמפשי קאמר ומדרי
אלו כלומר מעשיו דמי דהא באס חלא פליגי כ"ש בעל מנה דעדיף:
דמנאי

יניח היא. וגבי גט דאסורא
הכא שאינו צלישכה: מאי
מן והתקין דבעל כרחו ושלא
קמן ואמר לא מקבילנא הוה

מכלל דבעלמא נתינה
נתינה מתקוף לה ר
שימי בר איש ודלמא
שלא בפניו אבל בפני
כרחו הויא נתינה ואי
מתקנתו הילל הלל ה"ו
לי מאתים זוז ותנתה ל
כרחו הויא נתינה וכ
לתקוני שלא בפניו א
בין בעל כרחו הויא
פפא ואיתימא רב ע
אפילו בפניו גמי מדע
והלל מאי דאיצטרך
בר בר תנא א"י יוחנן
במשנתיו הלכה כר
וראיה אחרונה ס"ד ר
אינה מגורשת על מנת
מגורשת מאי שנא ר
אמר רב חסדא הא ס
תנן לו את דמיה ה"
כדמי מתקוף לה אביי
היבא דליתיה בעיניה
מי אמר אלא אמר א
דאמר "בעינ תנאי כפ
לתנאיה מתקוף לה ר
לתנאיה הא כפליה
מכדי כד תנאי מהיכ
בני גר ובני ראוכל
למעשה יאף כל תנאי
הכא דמעשה קודם
משום דמעשה קודם
רב אדא בר אהבה
לתנאי הא תנאי ק
גיטא מכדי כל
להו מתנאי בני גר
כדכר אחר יאף

ס' האלו ושמעם נמי רוב מלות
הנלי כפול אע"פ דלג פיעס דה'
זי דאחרוב ודענין צו פער כפיל
(ז: ו) האז דאס פילות מלות
האורז א"ר יוסף א"ר בון ככל
ליה לרמי וכו' והאז אית ליה
אמר אין הטט גט ולא קידושין
תנאי כפול האורז נאך (נרמ) ק
הז מושיל וזאליה וכו' כפליה
מקומות דבעין תנאי גמור ו
קדש (קדוש דף מח: ז"ה דברס)
ומעבשו דמי דהא הכי הילכא
אומר מעשיו דמי היכי יאז
ליה ה"ז לו לפרס דנצריה
לו לפרס אלז שרזא רכא ל
פירקין דסכר כרבי דקאמר
ומר איפכא הכל מודין דעל מנה

וַיִּבְעַלמֶלֶךְ [נְחִימָה בַע"כ] לֹא־נָתַן
לָהּ תַּקֵּין הַלֵּל: שֶׁלֹּא בִפְנֵיו. כִּי
יָד לִיה תַּקֵּין. רָאָה שֶׁהִיא נִטָּה
וְהִיא נְחִימָה וְאִי הוּא נָמִי קֹאֵי

ולא מה שלא הולך לא הולך
על דאסורא הוא לא קיימא
דלל: ערב. כפילי אחר
ב' קדו: דמתי: אחר המהגב.
ימי ממוט (מסדרין דף לא).
באמרו לו לא ראינו שיש
הבא עד שלשים ולא הביא
הערש ואמרו לו הבא
בכוחי ובבשרימא לית הלכתא
והנייר שלי. לא יידי לא
י ורמנא אמר ונתן דכדי:
א ישא כו. קא סלקא דעמיה
לאו מעשיו הוא כרבנן
עליה דרבי אהו כמו לבשחמור
ליהו גז וז"ל ממי מגורשת
ענת ורשון לאו ממי קניטוס:
ליסיה. לאלטלי: לא כפליה.
מאסכת קידושין (דף סא). כל
כאמאי בני גז וזני ראובן
ימא אם לא תחזיר לא ימא
כן בעל תנאיה: הא כפליה
גיטא. לר"מ: מדרי. לר"מ
מיהא מגרין לרסלו:
כני גז. שהיה כפול אם יעברו
יעברו ומבדנ (ג) ויזון דמיה
ענין כי הכס מתיי שטלו זו
החכר קודם למעשה אם
זה התנאי ומתחם להם ז'
ה"ז צעין דנימא אם מחזיר
ז' לאסוקי כהא. דאמר לה
י צריכה וידע ע"מ שחמור:
ז' ליה ליה ז'. וזין לר"מ וזין
דלא אפלו. אלף כפיליה
טעמא הכס (א) הולך הדבר
שחמלאן כן יח משמע
אזר כנען לא ימלו: דבר
עבור הירדן: ומעשה דבר
מחלת עבר הירדן מזרחה:
דבר
דבר אחר ומעשה

האי גוונא ואס בחקומו מלכו ו
ומיה וכל הי דממתין איירי ב
בון (מזה מה) ע"מ שחמוריה
בשעת הפדות (שטות) ב
ואס דלמתינן צירושלמי בפרק
אלחנן דגרסינן בכל אחר ליח
מנאי בעל ומעשה קיים ומשם ח
העשה הרב ר' אבהו בן צדיק
מקשה הלא כמו שיהא אמרה הי
דינן דר"מ וג' עניינים יס דיש
יולי דעם לא בעינן וכן' האים מ
הלא לא האומר על מנה כאומר
לא לי הכירו ולא ואס לאו מ
מייירי בון אשמו מעכשיו
מייירי כאומר מעכשיו הים
ואני נמי משמע לקמן בחקומו
הוא אין משם ראה דלא מני למי

מסורת הש"ס

(א) [בטורות דה, ב"מ לה:]
 ב"ק פט, כ"ב קעד, כתובות
 עז, טוהדרין לה, [לעיל לה,
 (ב) לעיל כ:] [ומקפחא פ"ב],
 (ג) [קדושין פ"א, ד] [כ"ב
 קעג, א:] דברים דה,
 (ד) [ב"ק פ"א, ו] [וכ' בכמויות
 פד, ד"ס הנזיל מילא באופן
 אחר], (ה) [פוסק מא:]

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה מקום וכו'
המס' להוצרך: